

พระเยซูกับค่าของชีวิต

ดร.อุบลวรรณ มีชูชน

พระเยซูตรัสว่า “...เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์...เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แก่นั้น แก่นนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไป จากมือของเราได้” (ยอห์น 10:10 และ 28) พระคำรัสของพระเยซูตอนนี้มีสาระสำคัญหลายอย่างเกี่ยวกับ “ค่าของชีวิต”

ค่าชีวิตภายในมีผลต่อพฤติกรรมภายนอกมนุษย์ค่าชีวิตภายในมีผลต่ออากัปกริยาของมนุษย์
นะธันเอลแบรนเด็นกล่าวว่า คนที่ตระหนักว่า ตนมีค่าชีวิต มีอาการต่อไปนี้คือ

1. ดวงตาเป็นประกายสดใสมีชีวิตชีวา
2. ใบหน้าดูผ่อนคลายไม่เครียด ผิวหน้าสดใส
3. คางไม่เซิดหรือหุบลงต่ำ
4. ขากรรไกรผ่อนคลาย
5. ไหล่ผ่อนคลายตั้งตรง
6. มือผ่อนคลาย นิ่ง คอสงบสง่า
7. แขนผ่อนคลาย
8. โครงร่างตั้งมั่นอยู่ในท่าผ่อนคลาย
9. เดินด้วยภาคภูมิใจ แต่ไม่ก้าวร้าว
10. ออกเสียงชัดเจน ด้วยความเหมาะสมแก่สถานการณ์

ค่าที่ซุกกันใ้อาการได้แก่ “ผ่อนคลาย” และ “สดใส” ค่าชีวิต (Self – esteem) แปลว่าอะไร
นะธันเอล แบรนเด็น กล่าวว่า ค่าของชีวิตคือการผสมผสานกันของ “ความมั่นใจในตนเอง และ “ความเคารพตนเอง” คนที่มีค่าชีวิตดีมักคิดว่า “ฉันมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่อย่างดีมีความสุข” “ค่าชีวิต” ต่างจาก “ความหยิ่งผยอง” “ค่าชีวิต” คิดเรื่อง “ฉันสามารถ ความผยองคิดว่า “ฉันมี”

นักวิชาการปริญญาเอกจากประเทศอังกฤษถามคนแจวเรือจ้างชาวอินเดียว่า “แกมีเงินไหม” “แกมีการศึกษาไหม” “แกมีตำแหน่งอะไรในหมู่บ้าน” คำตอบที่คนแจวเรือชาวอินเดียตอบก็คือ “ไม่มี”
ขณะนั้นเกิดพายุ เรือคว่ำกลางแม่น้ำ นักวิชาการชาวอังกฤษว่ายน้ำไม่เป็นและกำลังจะจมน้ำตาย คนแจวเรือจ้างตะโกนบอกเขาว่า “นายผมไม่มีอะไรเลย แต่ผมว่ายน้ำเป็น” คนหยิ่งชอบคุยว่าเขามีอะไร คนมีค่าชีวิตไม่มีอะไรจะคุย แต่เขารู้ว่าเขาจะดำรงชีวิตอย่างไร ในยามวิกฤติ และเขาสามารถเผชิญสิ่งใหม่และการท้าทายของชีวิต คนมีค่าชีวิตต่ำชอบหมกตัวอยู่ในความปลอดภัยซึ่งไร้การเรียกร้อง ค่าชีวิตเป็นสิ่งที่

มนุษย์ต้องสร้างให้เกิดขึ้นเพราะค่าชีวิตไม่ได้ติดมากับพันธกรรม ค่าชีวิตเป็นสิ่งที่เราทุกคนต้องสร้างและรักษาไว้

จิตแพทย์สัมภรณ์พี่น้องสองคนที่มีพ่อเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง จิตแพทย์ถามน้องชายว่า “เหตุใดคุณจึงคิดเหล่านี้” น้องชายตอบว่า “ผมต้องคิดเหล่านี้แน่นอน เพราะผมเห็นพ่อนั่งชดเหล้าทั้งวัน ตั้งแต่ผมจำความได้ เมื่อจิตแพทย์ถามพี่ชาย “เหตุใดคุณจึงไม่ดื่มเหล้า” พี่ชายตอบว่า “ผมไม่ดื่มแน่นอนเพราะผมเห็นพ่อดื่มเหล้าทั้งวัน ตั้งแต่ผมจำความได้ ผมรู้พิษร้ายของมัน” ค่าชีวิตขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของบุคคล ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่ดีหรือเลวร้าย เราได้เรียนรู้ค่าชีวิตที่มนุษย์คิดทำเองได้แล้ว เราสามารถเรียนรู้ค่าชีวิตที่มาจากพระเจ้าได้ด้วย เพราะมนุษย์จำเป็นต้องมีค่าชีวิตที่เกิดจากตัวเองและค่าชีวิตที่เกิดจากพระเจ้า

พระเยซูกับค่าชีวิต

พระเยซูตรัสว่า “...เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10) มนุษย์ต้องเรียนรู้จักสร้างค่าชีวิตของตนด้วยตนเอง และมนุษย์ต้องเรียนรู้จักรับและรักษาค่าชีวิตที่มาจากพระเจ้า เราจะพิจารณาค่าชีวิตที่มาจากพระเจ้าได้จากเรื่องราวของคนที่พบกับพระองค์ เช่น หญิงชาวสะมาเรียได้ค่าชีวิตเช่นใดจากองค์พระเยซู ค่าชีวิตนั้นเธอสร้างเองไม่ได้หรือ

ก่อนที่หญิงชาวสะมาเรียจะเดินมาบอองค์พระเยซูที่บ่อน้ำนั้น เธอมีค่าชีวิตเช่นใด รายละเอียดในพระคัมภีร์บอกเราให้รู้ว่า เธออาจเป็นคนที่สังคมรังเกียจ เพราะเธอต้องมาตักน้ำที่บ่อน้ำคนเดียวในเวลาที่ไม่มีการมาตัก คือเที่ยงวัน เป็นไปได้หรือไม่ที่คนในสังคมรังเกียจเพราะอาชีพของเธอน่ารังเกียจ เธอน่าจะเป็นคนที่มีค่าชีวิตต่ำ เพราะเธอเข้าใจผิดคิดว่าร่างกายของเธอไม่มีค่า มันเป็นเพียงสินค้าที่ทำการค้าได้ คนที่มีค่านิยมผิดจะมีค่าชีวิตต่ำ เธออาจจะเดินไหล่ห่อ ตามองทรายที่เท้าเดินเหยียวน้ำเหยียวหลังเพราะกลัวคนเห็น เธออาจจะสะดุ้งสุดตัวเมื่อเห็นองค์พระเยซู เพราะเธอไม่ยอมพบใคร แต่เมื่อเธอพูดคุยกับพระเยซูและเธอก็นพบตัวของเธอเองและเธอยอมรับว่าเธอเป็นคนบาป เป็นคนพุดปด เป็นคนไร้ร่างกายที่พระเจ้าให้มาทำมาค้าขาย แต่พระเจ้ารักเมตตาเธอและสำแดงพระองค์แก่เธอ เธอทิ้งหม้อน้ำและวิ่งเข้าไปในเมือง เธอเผชิญหน้ากับชาวเมืองทุกคน เธอเรียกเขาอย่างตื่นเต็นให้มาดูพระเยซู ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เธอมองตาคนทุกคน เธอพูดคุยกับทุกคนอย่างตื่นเต็นและผ่อนคลาย

“มาเถิด มาดูท่านผู้หนึ่งที่ได้ถึงสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้กระทำ ท่านผู้นี้จะเป็นพระคริสต์ได้ไหม” (ยอห์น 4:29)

อะไรทำให้หญิงผู้นี้เปลี่ยนแปลงไป เกิดอะไรขึ้นในชีวิตของเธอ พระเยซูช่วยอะไรเธอ พระเยซูช่วยเธอให้คิดและตัดสินใจอย่างถูกต้องต่อตัวเธอเอง ต่อเพื่อนบ้าน และต่อพระองค์ พระเยซูช่วยให้เธอยอมรับตัวของเธอ โดยไม่ต้องเกลียดตัวเอง

พระเยซูตรัสกับนางว่า “ไปเรียกผัวของเจ้ามานี้เถิด” นางทูลพระองค์ว่า

“ดิฉันไม่มีผัวค่ะ” พระเยซูตรัสกับนางว่า “เจ้าพูดถูกแล้วว่าผัวไม่มี เพราะเจ้าได้มีผัวห้าคนแล้ว และคนที่เจ้ามีอยู่เดี๋ยวนี้ก็ไม่ใช่ผัวของเจ้า เรื่องนี้เจ้าพูดจริง” (ยอห์น 4:16-18)

วิธีพูดของพระเยซูทำให้เป็นการง่ายสำหรับเธอที่จะยอมรับความจริง เมื่อก่อนเธอไม่ยอมรับความจริงของเธอ เธอปกป้องและปกปิด เดียวนี้เธอเข้าใจตัวเอง ตัดสินใจยอมรับความจริง และการตัดสินใจยอมรับความจริงทำให้เธอหลุดพ้นจากความกลัว ความรู้สึกผิดซึ่งทำลายค่าชีวิตของเธอ น้ำพุแห่งชีวิตก็ผุดขึ้นในใจที่แห้งผากของเธอ เธอหันความสนใจมาฝ่ายธรรมะ เธออยากจะรู้ว่าจะนมัสการพระเจ้าอย่างไรจึงจะถูกต้อง พระเยซูอธิบายอย่างง่าย ๆ ว่า เธอจะเข้าถึงธรรมะสูงสุดได้เธอต้องรู้จักพระเจ้า และต้อนรับพระวิญญาณของพระเจ้าไว้ในใจ พระเจ้าจะเป็นค่าชีวิตถาวรของเธอ

“ผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์” (ยอห์น 4:23)

ในวันนั้นหญิงสะมาเรียถามพระเยซูว่า พระองค์คือพระเจ้าใช่หรือไม่ พระเยซูตอบว่า “ใช่” เธอได้ตัดสินใจให้พระเจ้าเป็นค่าชีวิตถาวรของเธอ เธอพบว่าเธอมีความสุข เธอไม่มีปัญหากับตัวเอง เธอไม่มีปัญหากับผู้อื่น เธอสบตาชาวเมืองได้ เธอมองเห็นตัวเองได้เต็มตาในถ้ำน้ำ เธอได้ค่าชีวิตคืนมา

นัธันเอล แบรนเด็น กล่าวว่า ค่าชีวิตของคนแสดงออกในผลงานและความรัก คนมีค่าชีวิตจะทำงานมากเกินการมอบหมาย และไม่กลัวต่อสิ่งใหม่และการท้าทาย ผู้หญิงสะมาเรียวิ่งไปประกาศกับชาวเมืองโดยที่พระเยซูไม่ต้องบอกเธอทำเพราะเธอรักเขา และรักพระองค์ เมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น คนที่มีค่าชีวิตจะไม่ถามว่า “ทำไมถึงมาทำกับฉันได้” มีสิทธิอะไรมาทำอย่างนี้กับเรา” “ทำไมใคร ๆ ชอบเอาเปรียบเรา” “ทำไมอะไรก็เรา”

แต่คนมีค่าชีวิตจะถามว่า “ฉันทำอะไรพลาดตรงไหนจึงเกิดเรื่องอย่างนี้ได้” และแก้ไขตนเอง.

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ฉบับที่ 293 กรกฎาคม – สิงหาคม 2003, หน้า 16-17.